

Det, vi har lagt vægt på i hele forløbet, er, at det er vigtigt at fremme de ting, som den lokal-tv-forening, der er den kommercielle og den ikkekommercielle sammenslutning, bliver enig om i fællesskab, i det omfang det overhovedet er muligt. Det er også derfor, vi har sagt, at det dér med networking kunne accepteres, fordi det var den eneste måde, man kunne sikre finansieringen af den del af lokal-tv.

Med hensyn til, hvordan forholdene er i provinsen i forhold til hovedstaden, er det klart, at behovet for, at den ikkekommercielle del af tv kan sende, findes i hovedstadsområdet, for det er der, vi har dem. Man må, uanset om vi kan lide det eller ej, sige, at det, vi kender til lokal-tv i provinsen, er en meget begrænset mængde lokal-tv, og derfor har vi lagt vægt på, at det er i hovedstadsområdet, at man får mere plads. Det er også derfor, at den ændring, der er sket mellem første og anden behandling, er så afgørende, hvor den ene kanal overvejende bliver til ikkekommercielt tv.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Aage Frandsen: Hvad er det egentlig, SF har imod det ændringsforslag, Enhedslisten har stillet? Det er min opfattelse, at mange af de lokale kommercielle og ikkekommercielle stationer meget gerne vil have det her stadfæstet.

Hvad er der i vejen for at stadfæste det i det ændringsforslag, vi har her? Er det alene, fordi SF har bundet sig til et forlig med den anden del af salen, at SF ikke kan støtte det? Er det sådan, at SF ved det forlig har deponeret sin stilling, så vi ikke kan ændre på sådan en ting her? Det kan nemlig efter min opfattelse godt ændres, uden at det er en del af forligsaftalen.

Jeg vil altså gerne spørge hr. Aage Frandsen: Hvad er det, der gør, at hr. Aage Frandsen ikke vil være med til at sikre de her principper i det ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er da meget enkelt. Når man har en aftale med en kreds af partier – det har hr. Bent Hindrup jo også i anden sammenhæng i øjeblikket, eller han har i hvert fald en forståelse – siger det sig selv, at man ikke laver tingene om, medmindre man er enig. Det er meget enkelt.

Det ville overhovedet ikke genere mig – tværtimod – hvis man vedtog det ændringsfor-

slag; det er der overhovedet ingen tvivl om. Når vi ikke vil være med, er det, fordi vi har en aftale, og man ændrer ikke en aftale, medmindre alle er enige om det.

Hvis vi endelig sagde, at SF ikke var med i aftalen, og vi stemte for hr. Bent Hindrups ændringsforslag, så skete der overhovedet ikke nogen ændring ved det, for vi udgør jo ikke et flertal.

Det, det for vores vedkommende i øjeblikket drejer sig om, er, at vi enten sikrer os, at ændringen kommer ind, eller vi sikrer os, at det er overflødigt at få den ændring ind. Og det er det, vi har fået tilkendegivet af kulturministeren. Vi skal senere i dag i forbindelse med samrådet have den samme forsikring samt en forsikring om, hvad vi gør, hvis det viser sig, at det ikke holder.

Vi skal ikke skjule, at når man laver aftaler herinde i Folketinget, får man nogle ting igen, men man begrænser sig også. Og det ved hr. Bent Hindrup jo også på baggrund af den forståelse, som hr. Bent Hindrup på nogle punkter har indgået med regeringen i forbindelse med finansloven.

Sådan er vilkårene. Man giver, man modtager, man binder sig, man får nogle muligheder, og man begrænser sig. Sådan er politiske aftaler.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

For lige at starte med det sidste først ved hr. Aage Frandsen jo udmærket godt, at vi ikke har indgået nogen aftale, hvor vi giver og tager. Det er netop forskellen på den aftale, vi har indgået, og den aftale, SF har indgået.

Vi krævede f.eks., at alle de ting, der er i den aftale, vi indgår i, kan vi gå ind for. Vi stemmer ikke for noget, som vi er imod, for at få noget andet. Det er den grundlæggende forskel. Derfor ender Enhedslisten aldrig i det dilemma, som hr. Aage Frandsen er endt i.

Men derudover vil jeg gerne spørge hr. Aage Frandsen: Er det ikke sådan, at det egentlig ville være meget fornuftigt at stadfæste de ting her? Man kunne jo også spørge hr. Aage Frandsen: Er det hr. Aage Frandsens hensigt at gå tilbage til sine nye venner i Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti og argumentere for at stadfæste de ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet, i en lov?